

[Indenrigsministeren.]

Fra mange Sider er der rettet Henvendelse til mig herom, og det er min Opfattelse, at en Udbygning mest formaalstjenligt sker i Form af en betydelig Udvidelse af det Forsøgs- og Undersøgelsesarbejde, der udføres af Statens Husholdningsraad. Dette Arbejde er sikkert i Øjeblikket af alt for ringe Omfang af Mangel paa egnede Lokalteter til Forsøgene.

Der foreligger udarbejdede Planer og Overslag om Indretning af et egentligt Husholdningsinstitut, og jeg omfatter, som sagt, disse Planer med megen Interesse og lægger Vægt paa saa hurtigt som muligt at naa til en forsvarlig Løsning af denne Sag. Imidlertid kræver Planernes Realisation forskellige Bygningsarbejder, og da Situationen med Hensyn til Fremskaffelse af Byggematerialer for Tiden er meget vanskelig, kan jeg daarligt for Øjeblikket sige noget nærmere om, hvornaar Planerne vil kunne bringes til Udførelse, eller hvornaar Forslag derom kan fremsættes.

Ølgaard: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Svaret. Jeg tror imidlertid, at man i disse husholdnings- og ernæringsinteresserede Kredse vil føle det som noget af en Skuffelse, hvis Ministeren ikke allerede i denne Rigsdagssamling gaar i Gang med at realisere den Tanke, som ogsaa Ministeren erkender er værd at realisere. Jeg ved, at vore Husholdningsorganisationer — og jeg tror ogsaa, jeg kan sige alle vore Kvinder — forstaar, hvor nødvendigt det er, at man faar en Forsøgsvirksomhed paa dette Omraade, noget lignende den, man paa en Mængde andre Omraader for længst, for mange Aar siden, har gennemført f. Eks. inden for Landbruget, saasom Landbrugets Husdyrvalg med Forsøgslaboratorium — og det samme er jo Tilfældet paa Planteavlens Omraade.

Der har Raadet nogen Uklarhed med Hensyn til, hvorfor vi fik en Minister for Hjem og Husholdning, og jeg er bange for, at det, hvis Ministeriet ikke gaar i Gang med at undersøge disse Planer, i hvert Fald ikke vil være egnet til at bringe Klarhed over, hvorfor vi har faaet en kvindelig Minister. Det forekommer mig, at det er en meget nærliggende Opgave, og jeg vil bede Indenrigsministeren om ikke at vente alt for længe, inden han realiserer denne udmærkede Tanke.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det nuværende Ministeriums Interesse for at frem-

me denne Sag ikke er mindre end det forrige Ministeriums, men de Grunde, der forelaa for det forrige Ministerium til ikke at fremme Sagen, nemlig Vanskelighederne ved at fremskaffe Byggematerialer, foreligger — det vil det ærede Medlem vel erkende — ogsaa i Dag, og dem er vi nødt til at tage Hensyn til. Det maa vist siges at være meget rimeligt, at man ikke bruger Materialer til offentligt Byggeri, hvor det ikke er absolut nødvendigt, saa længe Situationen for Boligbyggeriet er, som den er i Øjeblikket. Det er de samme Grunde, som afholdt det tidligere Ministerium fra at sætte dette i Gang, der afholder det nuværende Ministerium fra det.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sønderup har stillet et Spørgsmaal til Ministeren for offentlige Arbejder. Det lyder saaledes:

Finder Ministeren det ikke paakrævet, at der foretages en fornyet Gennemgang af godkendte, men endnu ikke paabegyndte Vejarbejder, der i sin Tid blev godkendt under andre beskæftigelsesmæssige Forudsætninger end de, der raader nu?

Sønderup: Som det vil være den højtærede Minister bekendt, blev der under den store Arbejdsløshed, vi havde i 30erne, og ogsaa i nogle af Krigsaarene planlagt og iværksat forskellige beskæftigelsesmæssige Foranstaltninger. Blandt de planlagte Arbejder, dem, som altsaa endnu ikke er kommet i Gang, var der en Del Vejarbejder. Vedrørende Vejprojekterne gjaldt det, at man i sin Tid kun bevilgede Tilskud til deres Udførelse, saafremt Arbejdslønnen udgjorde en betydelig Part af Omkostningerne. Dette Forhold medførte, at Reguleringer og Ændringer af Vejenes Linieføring undertiden blev planlagt i et Omfang, der afveg fra, hvad der sagligt set var rimeligt eller nødvendigt. I Dag staar vi i den Situation, at Kommunerne har meget svært ved at tumle Vejproblemerne, dels af økonomiske Grunde, dels under Hensyn til, at den fornødne Arbejdskraft ikke kan fremskaffes. Det vil altsaa sige, at der ikke blot ikke er den fornødne Arbejdskraft til den almindelige Vedligeholdelse, men langt mindre til de i mange Tilfælde alt for vidtgaaende Reguleringer, der var planlagt, Reguleringer, som vi saaledes hverken har Penge eller Arbejdskraft til.

Jeg har derfor fundet det fornødent at spørge den højtærede Minister, om Ministe-